

Pisztráng

Ezt a videót két különböző művészeti ággal foglalkozó ember hozta létre. Egy festő és egy zenész közös gondolatának, munkájának szüleménye. Megmutatjuk milyen kicsi a határ két művészeti ág között, illetve hogy mennyire ki tudják egészíteni egymást. Például *Mogyeszt Petrovics Muszorgszkij: Egy kiállítás képei* című műve, melyet a festő egy barátja *Viktor Hartmann Prosztumusz* kiállításának ihletésére írt. A szerző a festő képei hatására alkotja meg a darabot, ezzel emléket állítva szoros barátságuknak. A mai világban is érzékelhető ez a jelenség, hiszen általában a kiállításmegnyitókön is fel szokott csendülni néhány zenei taktus, ezzel reflektálva egymásra az alkotók, csak hogy egy nagyon egyszerű példát mondjak.

Az egyik beszélgetésünk során felmerült a művészet elcséplése a napjainkban, mind a képzőművészetben, mind a zeneművészetben. Eszünkbe jutott, hogy ezt valamilyen ironikus, de mindenképp valamiféle humoros formában közölnünk kell az emberekkel. Az alaptendencia az volt, hogy mindketten képviseljük a saját művészeti águnkat, valamilyen szimbolikus, ám de mégis konkrét módon. Ehhez a saját eszközeinkhez nyúltunk, Gréta esetében egy fagyasztott halfilé becsomagolva papírba és befestve, azt élő hálnak imitálva, ez jelképezte a furulyát. Fuvolán tanul és elhozta magával egy régi hangszerét a furulyáját, amely megjelenik a videóban többször is kis képkivágásként és a fuvolát testesíti meg. Egyes emberek lehet nem is veszik észre ezt az apró kis szimbólumot. Az én esetemben a festő állványom, farostlemezem, ecsetem és festékeim. A háttérben épp a halat festettem meg, ezzel szimbolizálva a közöttünk lévő kapcsolatot.

A gém vízpart közelében élő fehér tollazatú madár, amely tisztaságot képviseli és ez nem változik, így mutatva azt, hogy az érintetlen természet milyen tiszta. A vízhez való kötődést erősíti meg, rásegít a hal jelképének megértéséhez és hangsúlyozza az állat kisugárzását. Ezért része a kompozíciónak. A fagyasztott halfilé a rohanó, fogyasztói társadalom jelképe is és a multicégek tisztátalanságának. Éppen ezért hatalmas a kontraszt, hogy a pisztráng csak a nagyon tiszta és természetes helyen él meg, ahova már ember illetve a mai világ be nem teheti lábát. Ez is abba a rétegbe tartozik, ami az alap tematikát adta, a videó alap szellemiségét. Egy ismerősünk ajánlotta, hogy próbálkozzunk be egy nagy multinacionális cégnél, kérdezzük meg, hogy támogatnák-e a videónk megvalósulását egy pisztránggal. Ezzel is valamilyen kapcsolatot szerettünk volna teremteni a művészvilág és a valóvilág között. A tervünk sajnos megghiúsult, nem voltak befogadóak túlságosan az ötlettel

kapcsolatban, nem kaptunk segítséget. Önerőből kellett megoldanunk mindent, ez is azt mutatja, hogy mennyire nem támogatottak a művészeti ágak és mennyire értelmetlen sok ember számára.

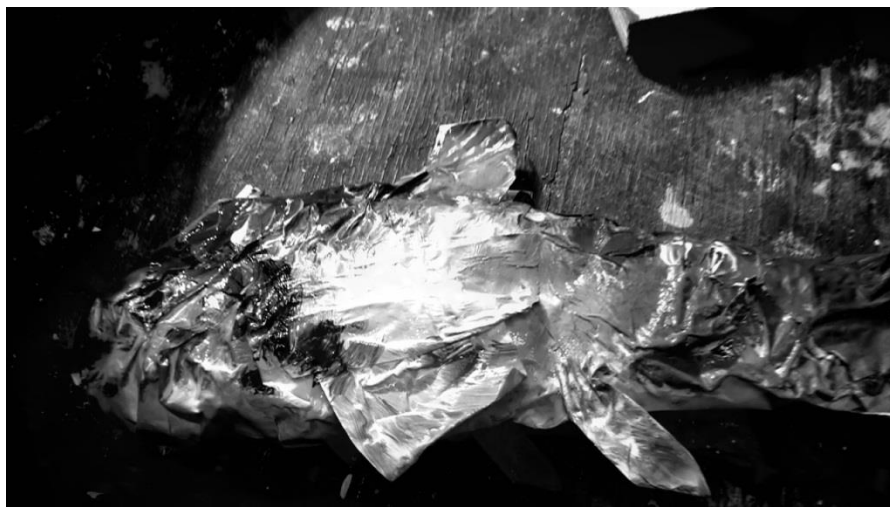
A videó két perc, negyven másodperces, tehát megpróbáltuk, mind tartalmilag és látványilag a legtömörebben összefoglalni a mondanivalót. A főszereplők, mi ketten vagyunk Koór Gréta és Nagy Attila Róbert továbbá közreműködtek Heim Zalán, mint operatőr és Fekete Álmos, mint vágó. A videó elején megjelenik az „igazi” főszereplő: a Pisztráng, amelyet részletesen bemutatunk. Szerettük volna kicsit növelni azt az érzetet, hogy a mai világ mennyire mesterkéltnak tud lenni, ezért nem a natúr halfilén játszottam, hanem az Attila által betekert, majd befestett halfilén. Így mutatkozik meg az, hogy a művészet élettelen dolgokból is élet tud varázsolni. Szándékosan fekete-fehér és néma a videó, ezzel is keltve a feszültséget. A zajos világban, furcsán hat egy néma, csendes, mozgó gép, amely egyébként a zenét mutatná be. Jelen napjainkban már megszokott, hogy mindenhol hangok, zajok vesznek körül minket, ez az egész élet rohan és azzal szerettünk volna egy kis kontrasztot szembeállítani. A mai ember ritkán találkozik a csenddel és mélyül el magában, pedig az elmélyülés segít abban, hogy megismerjük önmagunkat.

A művészet is a folyamatos önismeretről szól. Ilyes fajta mélységet szeretünk volna érzékelteni a képi világgal. A fekete fehér tónusbeli különbségek adják a komoly hangulatot. Az egyébként komolytalanak tűnő képi látvánnyal szemben. A videó hosszabb része magát a művészeti munkafolyamatot ábrázolja, melyben azért ülök én az előtérben, hogy így jobban láthatóvá váljon, amint a pisztrágon játszok. Ezzel emeltük ki a „némasság” problémáját.

A *Patyomkin páncélos lovashoz* hasonlóan, ahol a néma sikolyokkal gerjesztik a feszültséget éles ellentétben a film zenéjével, ami helyenként eléggé harsány. A film előre halad tával a videó kiszínesedik, az ez által gerjesztett inger feloldódik, ezzel átmosva az eddig alkotott atmoszférát és visszahajlítja a videót a mai világhoz és végső feloldásként az utolsó másodpercben megejtünk egy mosolyt, ami egy vidám mozzanat. A film végét jelző sötétség, ami a csendben úszik, újra visszarántja az eddigi atmoszférába, ami a végig megjelenő főcím komolyságát adja meg, ezt aláfestve *Franz Schubert: Pisztráng* című művének egy részletével. Ezzel mutatjuk be az alatta némán játszott darabot, amely utal a pisztrángra és egy újféle érzettel „sokkolja” a nézőt. A Pisztráng legjellegzetesebb negyven másodpercét vágtuk alá, hogy minden ember felismerhesse a művet, hiszen ha kevésbé ismertebb részletet tettünk volna alá, nem feltétlenül ismerhető fel a zenemű. Az utolsó képkockákon megjelenő fehér csíkok szintén a vízre utalnak vissza, mint ahogy a második képkockán lévő „Pisztráng” felirat hullámos „á” betűje is a víz hullámozására erősít rá.

Leszögezném, a film forgatása alatt egy állatnak sem esett baja. A videó hosszát illetően szándékosan hagytuk két perc negyven másodpercre, hiszen a számok is önálló jelentést tartalmaznak. A kettes szám egyfajta kettőségre utal, ami a videó alappillért is jellemzi, hiszen a két világot ütköztetjük fokozatosan, a normál társadalmi illetve az elvontabb művészeti vonalat. A negyvenes szám egy zárt világot jelképez, ami megtalálható a videóban is. Valamilyen szinten mindenki be van zárkózva a saját világába, és mind két világnézet egy azon környezetben él, mégis külön. Negyven másodpercnyi zene is jól példázza ezt, hiszen egy tiszta környezetben élő állat átértékelődött *Franz Schubert* által, ez is mutatja a szoros összefüggést.

Sikerült mindkettőnknek a saját maga által elképzelt világot megjeleníteni a videóinkban. A legkifinomultabb részleteket is összehangolva csináltuk meg. A munka nagy egyetértésben és vidámságban folyt. Megtapasztaltuk, hogy milyen könnyű összefogni és nem egyénileg, hanem közösségileg megvalósítani valamit. A közeljövőben szeretnénk még együtt alkotni, amennyit csak tudunk, mert ez a videó egy megerősítés, hogy a munkánk nem hiábavaló.

A Pisztráng.

Koór Gréta és Nagy Attila Róbert